

Η Φωτεινή Βλαστού μιλάει με μια φίλη της στο τηλέφωνο για τον ερχομό των συγγενών τους από την Αυστραλία.

- Ελένη Μακρή:** Και δε μου λες, Φωτεινή, πώς είναι τα ανίψια σου; Μοιάζουν καθόλου με τον Δημήτρη και την Ιφιγένεια;
- Φωτεινή Βλαστού:** Να σου πω, τα αγόρια μοιάζουν αρκετά. Πήραν από τον παππού τους, τον συνονόματο. Ίδια μύτη, ίδιο μέτωπο, ίδιο σχήμα προσώπου. Ο Τζίμης βέβαια έχει μαύρα μαλλιά, όχι καστανά όπως ο Δημήτρης. Και τα μάτια του είναι πιο σκούρα από του Δημήτρη, έτσι τουλάχιστον θυμάμαι. Όσο για τον χαρακτήρα; Ε, μάλλον ο Δημήτρης είναι πιο πειρακτήρι από τον ξάδερφό του!
- Ελένη Μακρή:** Και η Τζένη; Μοιάζει καθόλου της Ιφιγένειας;
- Φωτεινή Βλαστού:** Μπα, καθόλου. Την Ιφιγένεια την ξέρεις, ψηλή κι αδύνατη σαν τον πατέρα της. Η Τζένη, από ό,τι θυμάμαι, ήταν λίγο παχουλή, αλλά έχει όμορφα μάτια, γαλαζοπράσινα νομίζω, και σγουρά καστανόξανθα μαλλιά. Πήρε από τη μητέρα της. Της μοιάζει στα μάτια και στα μαλλιά. Γενικά, είναι ένα πολύ γλυκό κορίτσι.

Στο αεροδρόμιο, ο Δημήτρης και ο πατέρας του περιμένουν τη θεία Καίτη και τα παιδιά που έχουν φτάσει από την Αυστραλία. Όπου να 'ναι θα βγουν από την έξοδο των επιβατών.

- Γιώργος Βλαστός:** Τι λες, Δημήτρη; Θα σε έχει περάσει ο Τζίμης στο μπόι ή όχι;
Δημήτρης: Θα το δούμε αυτό! Πάντως, πριν δυο χρόνια, εγώ ήμουν ο ψηλότερος! Ο Τζίμης ήταν και πιο κοντός και πιο αδύνατος.
- Γιώργος Βλαστός:** Τι αδύνατος μου λες; Και οι δυο κανονικοί είστε για την ηλικία σας.
Δημήτρης: Μπαμπά, κοίτα, αυτή δεν μοιάζει με τη θεία Καίτη;
Γιώργος Βλαστός: Της μοιάζει αλλά δεν είναι η θεία Καίτη. Α, να! Αυτή δεν είναι η Τζένη;
Δημήτρης: Πώ πω! Καθόλου δεν άλλαξε! Είναι όπως τη θυμόμουν!
Γιώργος Βλαστός: Μην το λες! Και ψήλωσε και αδυνάτισε λίγο. Α, να και ο Τζίμης! Σαν να μου φαίνεται πως ψήλωσε κι αυτός!
- Δημήτρης:** Σιγά καλέ μπαμπά που ψήλωσε!
 Τζίμη! Τζίμη! Εδώ είμαστε!
- Γιώργος Βλαστός:** Σε πειράζω, βρε κουτέ! Έλα, να και η θεία σου. Πάμε να τη βοηθήσουμε με τις βαλίτσες. Θα έχετε όλον τον καιρό να μετρηθείτε στο σπίτι!

ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

◆ Προσέξτε τις εκφράσεις με τις οποίες μιλάμε για ομοιότητα ή διαφορά στην εμφάνιση

- Τα ανήψια σου **μοιάζουν καθόλου με** τον Δημήτρη και την Ιφιγένεια;
- Τα αγόρια **μοιάζουν** αρκετά (μεταξύ τους). Τα κορίτσια **δεν μοιάζουν** καθόλου.

Τα αγόρια **πήραν από τον παππού τους**. (= έμοιασαν/μοιάζουν στον παππού τους)
 ίδια μύτη, ίδιο μέτωπο, ίδιο σχήμα προσώπου. (= έχουν την ίδια μύτη, το ίδιο μέτωπο...)

Πήρε από τη μητέρα της. Της μοιάζει στα μάτια και στα μαλλιά.

Την Ιφιγένεια την ξέρεις, (είναι) ψηλή κι αδύνατη σαν τον πατέρα της.

(= η Ιφιγένεια μοιάζει με τον πατέρα της/μοιάζει στον πατέρα της/ πήρε από τον πατέρα της)

μοιάζω (σε κάποιον) σε ... = μοιάζω (σε κάποιον) ως προς ...

- Η Ιφιγένεια μοιάζει στο ύψος στον πατέρα της.
- Η Τζένη μοιάζει στα μάτια και στα μαλλιά με τη μητέρα της.
- Τα αγόρια μοιάζουν στο σχήμα του προσώπου, στη μύτη και στο μέτωπο.

◆ Προσέξτε: **Μοιάζω με κάποιον** και **Μοιάζω κάποιου**

- Η Τζένη **μοιάζει** καθόλου της Ιφιγένειας;
- Ο Τζίμης **μοιάζει με τον Δημήτρη**;
- Ναι, **του** μοιάζει πάρα πολύ. Μοιάζουν και οι δύο στον παππού τους.
- Αυτή **δεν μοιάζει με τη θεία Καίτη**;
- **Της** μοιάζει αλλά δεν είναι η θεία. (= μοιάζει με τη θεία/στη θεία, αλλά δεν είναι αυτή).

ΑΛΛΕΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ

A.

Αλέκα: Κορίτσια, τον είδατε αυτόν; **Ίδιος ο Μπραντ Πιτ είναι!**

Βέρα: Ναι, καλέ, **φτυστός είναι!**

Γωγώ: Σιγά μη μοιάζει με τον Μπραντ Πιτ! **Του φέρνει λίγο, αυτό είναι όλο.**

Αλέκα: Καλέ, αφού **μοιάζουν σα δυο σταγόνες νερό!**

Γωγώ: Καλά, όσο μοιάζει αυτός με τον Μπραντ Πιτ, άλλο τόσο μοιάζω κι εγώ με τη Τζένιφερ Άνιστον!

B.

Κώστας: Να σου πω, Δημήτρη, δεν σου φαίνεται πως η Πόπη μοιάζει με τη Μπρίτνεϊ Σπίαρς;

Δημήτρης: Κοίτα να δεις, αν ήταν ξανθιά, λίγο πιο ψηλή και λίγο πιο αδύνατη, ναι, θα ήταν σαν **δίδυμες αδερφές!** Έτσι όπως είναι τώρα, **καμία σχέση!**

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Πώς μιλάμε για τα μάτια, τα μαλλιά, το σώμα κάποιου; Εδώ έχουμε τις απαντήσεις!

Τα μαλλιά μπορεί να είναι:

ίσια	κοντά	μαύρα	καστανόξανθα
σπαστά	μακριά	καστανά	ξανθοκόκκινα/κοκκινόξανθα
σγουρά	μέχρι τους ώμους	κόκκινα	σκούρα/ανοιχτά καστανά
κατσαρά	μέχρι τη μέση	ξανθά	
		γκρίζα	
		άσπρα	

	μαύρα	=	μελαχρινός/-ή	μαυρομάλλης/-α
	καστανά	=	καστανός/ -ή	καστανομάλλης/-α
έχει	ξανθά	μαλλιά =	είναι ξανθός/-ιά	ξανθομάλλης/-α
	κόκκινα	=	κοκκινομάλλης/ -α	γκριζομάλλης /-α
	άσπρα	=	ασπρομάλλης/ -α	

Τα μαλλιά :

σκουραίνουν, ανοίγουν, ξανθαίνουν, κοκκινίζουν, γκριζάρουν,
ασπρίζουν, σγουραίνουν, ισιώνουν
μεγαλώνουν, μακραίνουν, αραιώνουν, πέφτουν

- Η Ιφιγένεια έχει μακριά, ίσια καστανά μαλλιά. Το καλοκαίρι τα μαλλιά της ανοίγουν από τον ήλιο.
- Η Τζένη έχει σγουρά, καστανόξανθα μαλλιά μέχρι τους ώμους. Κάπου κάπου τα ισιώνει με το πιστολάκι, αλλά αυτά πάλι σγουραίνουν!
- Ο Τζίμης είναι μελαχρινός. Κόβει τακτικά τα μαλλιά του για να είναι πάντα στη μόδα.
- Τα μαλλιά του μπαμπά του Δημήτρη έχουν αρχίσει να γκριζάρουν.
- Η κυρία Παπαδήμα βάφει τα μαλλιά της ξανθά.
- Η μαμά του Τζίμη και της Τζένης είναι φυσική ξανθιά.
- Ο παπούς τους δεν έχει σχεδόν καθόλου μαλλιά. Είναι φαλακρός.

Τα μάτια μπορεί να είναι:

μεγάλα	μαύρα	
μικρά	καστανά/καφέ	καστανοπράσινα
αμυγδαλωτά	μπλε/γαλάζια/γαλανά	γαλαζοπράσινα
σκιστά	πράσινα	
	γκρίζα	γκριζοπράσινα
		γκριζογάλανα

Έχει	μαύρα	=	Είναι	μαυρομάτης/-α
	καστανά/καφέ	=		καστανομάτης/-α
	γαλάζια /γαλανά μάτια	=		γαλανομάτης/-α
	πράσινα	=		πρασινομάτης/-α

- Η Τζένη έχει μεγάλα, γαλαζοπράσινα μάτια.
- Βλέπεις εκείνον τον γαλανομάτη δίπλα στη Μαρίνα; Είναι στην τάξη μου.

Ύψος

Είναι...	κοντός	Είναι ...
	μέτριος (στο ανάστημα/στο ύψος)	
	ψηλός	

Πάχος

λεπτός /αδύνατος
μέτριος/κανονικός
παχουλός/γεμάτος/ παχύς/χοντρός/εύσωμος

πολύ	κοντός
μάλλον	ψηλός
αρκετά	αδύνατος
λίγο	γεμάτος

- Η Αλέκα είναι αρκετά χοντρή, η Βέρα είναι πολύ αδύνατη και η Γωγώ μάλλον κοντή.

Ποιο είναι πιο ευγενικό; λεπτός ή πετσί και κόκκαλο; εύσωμος ή χοντρός;

Πρόσεξε τη χρήση των υποκοριστικών:

κοντούλης/-α, χοντρούλης/-α, αδυνατούλης/-α, λεπτούλης/-α, γεματούλης/-α, αλλά και συμπαθητικούλης/-α, ομορφούλης/-α, μελαχρινούλης/-α, ξανθούλης/-α
Τι δείχνουν;

Αξέχαστες αναμνήσεις

Το βράδυ πριν να έρθουν η θεία Καίτη και τα ξαδέρφια του, ο Δημήτρης μιλάει με τον Κώστα και τον Θωμά για τις διακοπές που έκαναν μαζί τους πριν από δύο χρόνια.

Θωμάς: Εσύ τα ξέρεις τα παιδιά, Κώστα;

Κώστας: Αν τα ξέρω, λέει! Και όταν έμειναν στην Αθήνα, κάθε μέρα, όλοι μαζί ήμασταν και όταν πήγαν στην Κρήτη, με πήραν μαζί τους.

Θωμάς: Τυχεράκια! Θα'χεις να θυμάσαι, ε;

Κώστας: Καλά, αυτές οι διακοπές θα μου μείνουν αξέχαστες! Περάσαμε δυο βδομάδες στο χωριό του παππού τους δίπλα στη θάλασσα, δεν σου λέω τίποτε!

Δημήτρης: Θυμάσαι, ρε Κώστα, τι ωραία που περάσαμε;

Κώστας: Αν θυμάμαι, λέει; Εκείνα τα μυζηθροπιτάκια με το μέλι της γιαγιάς σου μου έχουν μείνει αξέχαστα! Άσε πια τις κουκουβάγιες!

Θωμάς: Τι, τρώτε και κουκουβάγιες στην Κρήτη;

Δημήτρης: Όχι το πουλί 'κουκουβάγια', άνθρωπέ μου, για κάτι νοστιμιές σου λέει. Καλά,

- κι εσύ, ρε Κώστα, αυτά βρήκες να θυμηθείς από εκείνες τις διακοπές; Την παραλία στα Κρύα Νερά την ξέχασες;
- Κώστας:** Ξεχνιούνται τέτοια νερά; Κρύσταλλο, δε λέω, αλλά πολύ κρύα, βρε παιδάκι μου! Εγώ μπήκα και βγήκα!
- Δημήτρης:** Κι έχασες ένα φοβερό κολύμπι! Δε θα ξεχάσω που έτρεχες γύρω γύρω στην παραλία για να ζεσταθείς. Το τι γέλιο κάναμε με τα παιδιά, δεν λέγεται!
- Κώστας:** Εγώ πάλι, Δημήτρη μου, θυμάμαι το γέλιο που έριξα όταν πήγες να παραστήσεις τον ιππότη.
- Δημήτρης:** Τι μου το θυμίζεις τώρα αυτό; Εγώ προσπαθώ να το ξεχάσω.
- Θωμάς:** Θα μου πει κι εμένα κανείς τι έγινε; Για ποιον ιππότη μιλάτε;
- Κώστας:** Ο Δημήτρης ανέβηκε στο γαϊδουράκι του παππού του, πήρε το σκουπόξυλο της γιαγιάς του για κοντάρι και φώναζε στον Τζίμη να τον φωτογραφίσει. Καλά τα λέω μέχρι εδώ;
- Δημήτρης:** Δεν τα θυμάσαι καλά. Εσείς μου λέγατε να ανεβώ, γιατί εσείς οι άλλοι φοβόσασταν το γαϊδουράκι.
- Κώστας:** Τέλος πάντων, με το που τραβάει τη φωτογραφία ο Τζίμης, αστράφτει το φλας, τρομάζει το γαϊδούρι και το βάζει στα πόδια! Τρέχει το γαϊδούρι μέσα στους δρόμους του χωριού και πάνω του ο Δημήτρης να κρατά τα γκέμια και να φωνάζει *Aaaa!* Τέτοιο θέαμα, δεν πρόκειται να το ξεχάσω ποτέ μου!

ΘΥΜΑΜΑΙ - ΘΥΜΙΖΩ

Πρόσεξε τις φράσεις του κειμένου:

- *Τυχεράκια! Θα'χεις να θυμάσαι, ε;*
- *Θυμάσαι, ρε Κώστα τι ωραία που περάσαμε;*
- *Αν θυμάμαι, λέει;*
- *Καλά, κι εσύ, αυτά βρήκες να θυμηθείς από εκείνες τις διακοπές;*
- *Εγώ πάλι, θυμάμαι το γέλιο που έριξα όταν πήγες να παραστήσεις τον ιππότη.*
- *Τι μου το θυμίζεις τώρα αυτό; Εγώ προσπαθώ να το ξεχάσω.*
- *Δεν τα θυμάσαι καλά.*

Αλλά και τις παρακάτω φράσεις:

- *Μάνο, θυμήσου, σε παρακαλώ, το βράδυ να ειδοποιήσουμε τους Πετρόπουλους για το τραπέζι! Α, και πού 'σαι; Θα θυμηθείς να πάρεις γάλα γυρίζοντας από τη δουλειά;*
- *Εντάξει, αγάπη μου, αλλά καλού κακού, τηλεφώνησέ μου να μου το θυμίσεις!*

Για να δούμε με ποιους τρόπους χρησιμοποιούνται αυτά τα δύο ρήματα.

Θυμάμαι κάποιον ή κάτι

- Δόμνα, θυμάσαι τον κύριο και την κυρία Πετρόπουλου; Μένουν δίπλα στου θείου σου.
- Δεν θυμάμαι καθόλου το περιστατικό που μου λέτε.

Θυμάμαι κάποιον να κάνει κάτι

- Σας θυμάμαι που παίζατε μικρά στην αυλή του παππού σας.
- Αφού σας λέω, κύριε αστυνόμε, θυμάμαι πολύ καλά τον κατηγορούμενο να βγαίνει από το παράθυρο φορτωμένος με έναν σάκο!
- Δεν θυμάμαι να μου έχεις πει κάτι τέτοιο.

Θυμάμαι να κάνω κάτι (= φροντίζω να κάνω κάτι)

- Θυμήθηκες να πληρώσεις το λογαριασμό ή το ξέχασες πάλι;
- Καλά που θυμήθηκε η Φανή να βγάλει τις ηλεκτρικές συσκευές από την πρίζα πριν φύγουμε για διακοπές, γιατί αλλιώς θα είχαν πάθει μεγάλη ζημιά με τέτοια καταιγίδα!

Θυμάμαι που/ότι....

- Θυμάσαι, βρε Γιάννη, που μας τέλειωσε η βενζίνη και περπατήσαμε δυο χιλιόμετρα μέσα στη νύχτα για να βρούμε βενζινάδικο; Τι βράδυ κι αυτό!
- Καλά, δεν θυμάστε που ψάχναμε τα παιδιά στο βουνό και αυτά ήταν δίπλα και έπαιζαν; Τι λαχτάρα ήταν κι εκείνη!
- Θυμάμαι πολύ καλά ότι κρατούσα τα κλειδιά μου όταν βγήκα από το αυτοκίνητο, αλλά μου είναι αδύνατο να θυμηθώ πού τα έχω αφήσει.

Θυμίζω σε κάποιον κάτι/κάποιον (α) = φέρνω στον νου κάποιον ή κάτι άλλο

- Η μυρωδιά που έβγαине από τον φούρνο τής θύμισε το ζυμωτό ψωμί που έφτιαχνε η γιαγιά της στο χωριό.
- Όσο πιο πολύ σε βλέπω, τόσο μου θυμίζεις τον πατέρα σου. Ίδιος κι απaráλλαχτος είσαι.

Θυμίζω σε κάποιον κάτι (β) = υπενθυμίζω

- Θύμισέ μου αύριο να πληρώσω τον λογαριασμό του ΟΤΕ.
- Μην μου θυμίζεις εκείνη την εκδρομή, να χαρείς! Εδώ προσπαθώ να τη σθήσω από τη μνήμη μου!

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ - ΜΟΥ ΜΕΝΕΙ ΑΞΕΧΑΣΤΟ

Πρόσεξε τις φράσεις του κειμένου:

- Αυτές οι διακοπές θα μου μείνουν αξέχαστες!
- Εκείνα τα μυζηθροπιτάκια μου έχουν μείνει αξέχαστα!
- Την παραλία στα Κρύα Νερά την ξέχασες;
- Ξεχνιούνται τέτοια νερά;
- Δεν θα ξεχάσω που έτρεχες γύρω γύρω στην παραλία για να ζεσταθείς.
- Τι μου το θυμίζεις τώρα αυτό; Εγώ προσπαθώ να το ξεχάσω.
- Τέτοιο θέαμα, δεν πρόκειται να το ξεχάσω ποτέ μου!

Ξεχνώ κάποιον/κάτι:

- Με ξέχασες κιάλας; Η παλιά γειτόνισσά σας είμαι, η κυρία Στέλλα!
- Πολύ αφηρημένος είσαι, Γιάννη, τώρα τελευταία. Όλο κάτι ξεχνάς, μια τα γυαλιά σου μια το πορτοφόλι!
- Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τη βοήθεια σου// το πόσο μας βοήθησες.

Ξεχνώ να κάνω κάτι:

- Μην ξεχάσεις να περάσεις από το Ταχυδρομείο!
- Πώπω! πάλι ξέχασα να κλείσω το θερμοσίφωνο!

[ΔΕΝ] Ξεχνώ που/ότι...:

- Μην ξεχνάς ότι αυτός έφταιγε που έχασα τη δουλειά μου.
- Παρόλο που πέρασαν τόσα χρόνια, δεν ξέχασε ότι σε σένα οφείλει τη γιατρεία του.

Και μόνο στο πρώτο πρόσωπο του ενικού:

ΔΕΝ θα ξεχάσω που // ΔΕΝ πρόκειται να ξεχάσω που... (= Θα μου μείνει αξέχαστο..)

- Δεν πρόκειται να ξεχάσω που ήρθες στο πάρτι ντυμένος Κοκκίνοσκουφίτσα!
- Αξέχαστο θα μου μείνει που γύρισε ο αδερφός μου ανήμερα της Παναγίας. Είχα να τον δω δέκα χρόνια.